

Men når det er sagt, vil jeg sige, at rapporten fra Dansk Institut for Militære Studier jo peger på behov for en bedre koordination internt i Folketinget: mellem partier, inden for partier, mellem Folketingets udvalg og over til ekstern viden, en viden, som ikke udelukkende skal komme fra regeringen.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke er sikker på, at en langsigtet, forkromet strategi er svaret på de udfordringer, der bliver rejst her. Jeg er tilbøjelig til at være enig med udenrigsministeren i, at en årlig grundlig sikkerhedspolitisk redegørelse og efterfølgende grundig debat her i Folketingssalen er en af vejene frem, men jeg synes, det er vigtigt, at vi som parlament ikke lader os nøje med det. Jeg mener også, at vi skal se på nogle af de andre anbefalinger: en styrkelse af Folketingets sekretariatsbetjening på det sikkerhedspolitiske område, så vi ikke er så dybt afhængige af, hvilken viden en given regering finder det belejligt at dele med os som parlament; en bedre koordination imellem vores udvalg; alt i alt en styrkelse af Folketinget, så vi i langt højere grad kan sikre den parlamentariske kontrol, dialog og koordination, der er brug for i sikkerhedspolitikken.

Så jeg vil gerne sige tak til Det Radikale Venstre for at have rejst den her debat. Min tid er udløbet, men jeg synes, det er vigtigt at vi ikke stopper debatten her, for det er altså klart dokumenteret, at vi har brug for at foretage nogle ændringer i Folketinget, når vi taler om sikkerhedspolitikken, og det synes jeg vi skal tage en meget grundig debat om.

Kl. 10:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Det er måske lidt voldsomt at beskyldte regeringen for at lyve om de forskellige ting. Men hvis udenrigsministeren på et tidspunkt har lyst til at forsvare sig, så er udenrigsministeren velkommen til det. Det må vi se på.

Næste ordfører er hr. Søren Espersen.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Jeg synes faktisk, at det her i begyndelsen har været en utrolig interessant debat. Det er, ligesom om at det, man vil antyde f.eks. fra hr. Holger K. Niensens side og også fra hr. Morten Helveg Petersens side, er, at regeringens ministre, slet ikke snakker sammen. Der finder ingen koordinering sted mellem de forskellige ministre i regeringen. De mødes faktisk aldrig. Den ene ved ikke, hvad den anden laver. Nu er jeg ikke

selv en del af regeringen, men jeg tror ikke, at det foregår på den måde.

Det bliver også ligesom antydet, at der slet ikke er nogen parlamentarisk kontrol med regeringens sikkerhedspolitik. Jeg tror faktisk, at vi har en unik situation i Danmark bare i kraft af Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor der sidder repræsentanter fra samtlige partier; selv de partier, som slet ikke på nogen måde er med i det parlamentariske flertal eller på nogen måde overhovedet har nogen mulighed for at komme ind i nogen forsvarsforlig eller noget som helst. De sidder med og deltager og bliver orienteret om alting. Det er faktisk en unik situation.

Jeg skal ikke gøre mig til ekspert på andre lande, men faktisk er det sådan, at man eksempelvis i Frankrig, tror jeg, slet ikke engang fortæller parlamentet, når man sender soldater i krig. Det var da noget underligt noget at involvere parlamentet i, ville regeringen der sige.

Det er en interessant diskussion om grundlovens § 19, som vi også har haft. Jeg mener jo ikke, at det er sådan en rigoristisk firkant, som vi så skal opholde os inden for, bare fordi vi har § 19, hvoraf det fremgår, at regeringen fører Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik med en konsultering ved Det Udenrigspolitiske Nævn, altså efter rådføring med Det Udenrigspolitiske Nævn. Men jeg synes, at det er en væsentlig del af debatten, og derfor vil jeg ikke bare som hr. Holger K. Nielsen sådan skubbe det væk som et dårligt argument. Det er et godt argument, at der i grundloven står, at regeringen fører Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det vil sige, at regeringen hele tiden kan justere. Det er jo regeringen, der sidder med de her interne oplysninger f.eks. fra efterretningstjenester. Dem ser vi andre ikke. Vi ser kun konklusionen, men så bliver vi orienteret i nævnet bagefter, også under tavshedspligt, sådan at vi faktisk kan følge med i, hvad der foregår. Så jeg vil hævde, at Danmark måske er et af de lande i verden, som har den allermest gennemgående samtænkning ikke alene i forholdet mellem de enkelte ministerier, men så sandelig også i forhold til vores parlament.

Jeg synes, det er godt, at Det Radikale Venstre har rejst det her. Vi vil også gerne være med til at støtte, hvilket også andre partier har gjort, en årlig sikkerhedspolitisk debat, men jeg synes, at det ville være helt hen i skoven, om regeringen skulle lade sig binde af et eller andet beslutningsforslag, der ligger, fordi man nu har lavet en strategi, og så bagefter måske kom til at bry-